ΕΤΟΣ Β'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 3 Ἰουλίου 1888 ΑΡΙΘ· 69

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ ἐσωτερικόν.....Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν· κυρία Καλλιρροὴ Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.-Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά—Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ Ἑλληνίδες ἐν τοῖς ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις. — Μελέτη ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τοῖς ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις παρὰ τοῖς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ πεπολιτισμένοις λαοῖς. — Ἡ κ. Dieulafoy ἐν τοῖς ἐγκαινίοις τῶν ἀρχαιολογικῶν αἰθουσῶν τοῦ Λούβρου (ὑπὸ κ. Ἑλένης Ρενάν.) — Ὁ κόσμος τῶν ἐντόμων (ὑπὸ δεσποινίδος Τούλας Κόκκαλη). — Τὸ Ἀμαρούσιον.—Τὸ Ζάππειον Παρθεναγωγεῖον καὶ ἡ Κα Κεχαγιᾶ. — Ἐξετάσεις — Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά.—Βιβλία καὶ περιοδικά.— Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙΣ

Νέον δράσεως καὶ ἐνεργείας στάδιον ἀνοίγεται διὰ τὰς Ἑλληνίδος αἵτινες ἀγνοοῦσι πλέον τί νὰ πράξωσιν ὅπως ἐξασφαλίσωσιν ἑαυταῖς βίον ἄνετον. Ἡ ὑπὸ τοῦ φιλοπροόδου καὶ ῥέκτου τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων διευθυντοῦ κ. Καζάζη μελετωμένη εἰσαγωγὴ αὐτῶν ἐν τοῖς ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις ἐχαιρετίσθη εὐφροσύνως ὑπὸ πάντων τῶν εὖ φρονούντων, μέγας δὲ ἐφιάλτης ἐπικαθήμενος εἰς τὰ στήθη τῶν ἀτυχῶν γονέων ἤρθη ἀπ' αὐτῶν διὰ τῆς ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῶν θυγατέρων αὐτῶν λήψεως προστατευτικῶν μέτρων. Αἱ Κυβερνήσεις μέχρι σήμερον εἶχον σχεδὸν λησμονήσει ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους εἶναι γυναῖκες, καὶ ὅτι ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ἐπὶ τέλους νομοθετική τις καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοια.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, οἱ μεμψιμοιροῦντες ἐπὶ τῇ γεννήσει θυγατρός, οἱ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι οἱ ἀποτεθαρρημένα κύκλω αὐτῶν στρέφοντες βλέμματα διότι τὰ βαλάντιά των ἐλαφρότερα τῆς τῶν γαμβρῶν πλεονεξίας τυγχάνουσιν, οὐδέποτε ἔλαβον τὸν κόπον νὰ σκεφθῶσιν, ὅτι αἱ θυγατέρες αὐτῶν προικιζόμεναι διὰ πνευματικῶν κεφαλαίων καὶ δυνάμεναι διὰ σχετικῶν νόμων νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰ κεφάλαιά των, ἀποβαίνουσιν ἐπίσης παραγωγοὶ ὡς οἱ υἱοὶ δυνάμεις, τὸ μέλλον αὐτῶν ἐξασφαλίζουσαι δι' ἐντίμου καὶ ἀξιοπρεποῦς ἐργασίας, τῆς μόνης ταύτης πηγῆς, εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ πρόοδος καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέων πολιτισμός. Ἐλησμόνησαν ὅτι ἡ ἐργασία εἶναι δικαίωμα πάντων ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν δώρων τῆς φύσεως, τῆς πρωτέως ταύτης καὶ τροφοῦ τοῦ κόσμου. Ὅτι εἶναι δικαίωμα κοινωνικὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἕκαστος ἔχει καὶ τὴν ἀνάλογον αὐτοῦ μερίδα.

Λησμονοῦντες ὅτι εἰς αὐτὴν ὀφείλεται ἡ ἀναγέννησις καὶ ἐλευθερία τῶν λαῶν, ἡ πρόοδος καὶ προαγωγὴ τῶν ἀτόμων ἐσυνείθισαν νὰ θεωρῶσι ταύτην διὰ τὴν γυναῖκα ὡς στίγμα καὶ μομφήν, αὐτοὶ οὗτοι οἱ μυριοτρόπως ὑπὸ τῆς ἐργασίας εὐεργετούμενοι.

Ἐντεῦθεν ἡ δημιουργηθεῖσα τῇ γυναικὶ θέσις καὶ ἡ κατάταξις αὐτῆς μεταξὺ τῶν δαπανηρῶν εἰδῶν τῆς πολυτελείας. Οἱ νέοι ζητοῦσι τὴν πολυτέλειαν ταύτην ἐρωδιασμένην μὲ μεγάλην προῖκα, ἔστω καὶ ἐὰν οὗτοι οὐδὲν ἔχωσι νὰ προσφέρωσιν εἰς ἀνταλλαγήν.

Ἀλλὰ καὶ αἱ νεάνιδες αἱ ἐθισθεῖσαι εἰς τὸν τρυφηλὸν βίον καὶ ἐν αὐτῷ μετὰ προφανοῦς ἐντρυφῶσαι ἀπολαύσεως, θηρεύουσι γαμβρὸν πλούσιον, εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν ὡραίων ὀφθαλμῶν των καὶ τῆς ξανθοχρύσου κόμης των, ἀδιαφοροῦσαι ὅλως ἂν ὁ χρυσοῦς νυμφίος φέρει λιθίνην καρδίαν ἐν στήθει πεπωρωμένῳ.

Κ' ὅλα αὐτὰ, ἵνα ἡ γυνὴ λικνίζηται καὶ μαλάσσηται ἐν τῷ dolce far niente, καθ' ὃν χρόνον ἕκαστος ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑπάρξεως. Εἶναι καιρὸς νὰ ἐξεγερθῶμεν καὶ ἐνοήσωμεν ὅτι ἀπὸ αἰῶνος ἤδη ἡ κοι-

νωνικὴ κίνησις τείνει εἰς βαθμιαίαν ἐξύψωσιν τοῦ ἐργάτου καὶ τῆς ἐργάτιδος ἐν τῇ περιωπῇ ἐκείνῃ, ἐν ᾗ ἄλλοτε μόνον οἱ ἐπὶ γένει καὶ κληρονομικῷ πλούτῳ διεκρίνοντο.

Ἐξασφαλίσατε σεῖς οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους τὸ μέλλον τοῦ πολυτίμου τούτου παράγοντος, ὅστις γυνὴ καλεῖται, καὶ κατανοήσατε καλῶς ὅτι μόνη ἡ ἀπο κοινοῦ ἐργασία θέλει θέσει φραγμὸν εἰς τὴν ὁσημέρι κατακλύζουσαν τὸ ἔθνος μας διαφθορὰν καὶ χρησιμεύσει ὡς ἀληθὴς σύνδεσμος μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικός· ὅταν ὁ ἀνὴρ εὑρίσκῃ ἐν τῇ γυναικὶ στήριγμα καὶ βοήθειαν ἀντὶ ἐπαχθοῦς εὐθύνης, τότε ὁ γάμος ἐξαγιαζόμενος διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ δύο ἀκαμάτων ἐργατῶν ἀποβαίνει δεσμὸς εὔκολος καὶ ποθητὸς τοῖς πᾶσι.

Ἄφετε τοὺς συττηματικοὺς Ἱερεμίας καὶ ἀμειλίκτους τῆς γυναικὸς καὶ τῆς προόδου διώκτας νὰ τονίζωσι τοὺς θρήνους των ἐπὶ ψευδοχορδῶν τετριμμένης λύρας καὶ νὰ χύνωσι δάκρυα κροκοδείλου ἐπὶ τῇ διαρρήξει τῶν πέδων, αἵτινες περιέβαλλον μέχρι σήμερον ὑπὸ τὴν μορφὴν ἀμειλίκτων καὶ τυραννικῶν προλήψεων τὰς χεῖρας τῆς γυναικός. Ἐρωτήσατε αὐτοὺς μόνον, ἐὰν σκοπῶσι νὰ θέσωσι τὰς τιλλώδεις καὶ στιβαρὰς τῶν εἰς Ἀμερικὴν ἐκπατριζομένων ἀρειμανίων γεωργῶν καὶ χειρωνακτῶν χεῖρας εἰς κίνησιν τοῦ χειριστηρείου! Ἐρωτήσατε τοὺς ἠθικολόγους τούτους πατριώτας διατὶ δὲν ὑψοῦσι φωνὴν ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῶν χωρικῶν γυναικῶν, αἵτινες δίκην κτηνῶν ἡμίγυμνοι καὶ ἀνυπόδυτοι ἀγωνίζονται τὸν φοβερὸν τῆς αὐτοσυντηρήσεως ἀγῶνα παρὰ τὸ πλευρὸν βαναύσων καὶ ἀξέστων ἀνδρῶν ἐν ὕβρεσι καὶ βωμολογίαις ἐνασμενιζομένων! Διατὶ δὲν διαρρηγνύουσι τὰ ἱμάτιά των ἐπὶ τῇ διακινδυνεύσει τῆς τιμῆς τῆς πτωχῆς τοῦ λαοῦ κόρης τῆς ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας ἐν τοῖς ἐργοστασίοις παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀνδρὸς ἐργαζομένης! Ἐρωτήσατε αὐτοὺς πρὸς τούτοις διατὶ μεταχειρίζονται ψεύδη εἰς ἐπικύρωσιν τῶν ὀπισθοδρομικῶν καὶ ἐγωϊστικῶν ἀρχῶν των! Διατὶ χάνουσιν ἐν τῷ φανατικῷ ἐγωϊσμῷ των καὶ αὐτὴν τὴν λογικὴν καὶ τολμῶσιν αὐθαιρέτως νὰ καταδικάζωσι τὰ μεγάλα καὶ πεπολιτισμένα κράτη εἰς τὰς ἰδίας κακοζήλους ἀρχάς.

Ἄφετέ τους νὰ οἰμώζωσι καὶ θρηνῶσι καὶ ἐξακολουθήσατε τὸν ἐκπολιτιστικὸν δρόμον σας. Τὸ ἔδαφος εἶναι ἤδη ἕτοιμον. Ἡ γῆ καλλιεργημένη. Ἡ Ἐφημερὶς ἡμῶν ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ἀγωνίζεται, ἵνα χαράξῃ τὴν ὁδὸν τῆς γυναικείας δράσεως. Ἀπόδειξις ὅτι ἡ Ἑλληνὶς ὀργᾷ εἰς ἀπομίμησιν τῆς προοδευτικῆς τῶν ὁμοφύλων της πορείας ἔστω ἡ πάνδημος ἐπιδοκιμασία ἧς ἔτυχον αἱ ἀρχαὶ καὶ ἡ πορεία τῆς Ἐφημερίδος ἡμῶν καὶ ἡ ἀνὰ τόσας χιλιάδας καταπληκτικὴ διάδοσις αὐτῆς ἐν σμικρῷ, σχετικῶς, χρονικῷ διαστήματι. Αἱ ἑλληνίδες ἐν τῇ χαρακτηριζούσῃ αὐταῖς εὐφυΐᾳ καὶ ταχείᾳ ἀντιλήψει στρέφουσι τὰ βλέμματα μετ' εὐγνωμοσύνης πρὸς πᾶσαν ἢ πάντα, ὅστις ἀναλαμβάνει τὴν ὑπεράσπισιν τῶν καταπατουμένων δικαιωμάτων αὐτῶν, καὶ ῥίπτει αὐταῖς σανίδα σωτηρίας ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου, εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυμάτων τοῦ ὁποίου εἶχον ἐντελῶς ἐγκαταλειφθῇ. Τείνατε λοιπὸν αὐτῇ χεῖρα ἀρωγὸν, ἀπομιμούμενοι τοὺς εὐγενεῖς καὶ πεπολιτισμένους λαούς, οἵτινες ἀπὸ αἰῶνας ὑπὲρ αὐτῆς εἰργάσθησαν.

Δὲν εἶναι αἱ ἄσημοι καὶ μικραὶ μόνον πόλεις τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ Βελγίου αἱ εἰσαγαγοῦσαι τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ταχυδρομείοις καὶ τηλεγραφείοις, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ τὸ ἄχαρι καὶ κακόζηλον τῆς καταδιώξεως τῆς γυναικὸς ἐπάγγελμα μετερχόμενοι. Οἱ Παρίσιοι, τὸ Λονδίνον, ἡ Βιέννη, ἡ Πετρούπολις, ἡ Μόσχα, ἡ Ῥώμη, ἡ Νεάπολις καὶ ἅπασαι σχεδὸν αἱ μεγάλαι καὶ μικραὶ τῆς Εὐρώπης πόλεις εἰσήγαγον ἀπὸ αἰῶνος τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς κλάδοις τούτοις, ὡς σαφῶς καταφαίνεται ἐκ τῆς κάτωθι δημοσιευομένης σχετικῆς ἐκθέσεως.

ΜΕΛΕΤΗ

ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς γυναικὸς ἐν τοῖς ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις παρὰ τοῖς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ πεπολιτισμένοις λαοῖς.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ γυνὴ εἰσήχθη ἐν τῇ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ ἀπὸ τοῦ 1737, οὐ μόνον ὡς ὑπάλληλος καὶ βοηθὸς, ἀλλὰ καὶ ὡς διευθύντρια διαφόρων ταχυδρομικῶν γραφείων. Σχετικαὶ περὶ μισθοδοσίας καὶ δικαιωμάτων αὐτῶν πληροφορίαι ἐλλείπουσι μέχρι τοῦ ἔτους 1831, καθ' ὃ ἐν διατάγματι τῆς 16 Ἀπριλίου τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν περιέχεται τὸ ἑπόμενον ἄρθρον: *Αἱ γυναῖκες τῶν συμβολαιογράφων, τῶν δικαστικῶν γραφέων καὶ ἄλλων πολιτικῶν ὑπαλλήλων -κατεχόντων θέσεις ἀσυμβιβάστους πρὸς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἀποκλείονται τῆς διαχειρήσεως τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων.*

Τὸ ἄρθρον δὲ 33 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ 1832 περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς: *Ἡ γυνὴ, ἧς ὁ σύζυγος κατέχει δημοσίαν θέσιν πολιτικὴν, ἐκκλησιαστικὴν, δικαστικὴν ἢ ἀστυνομικὴν δὲν δύναται νὰ διευθύνῃ ταχυδρομικὸν γραφεῖον ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς τοῦ συζύγου αὐτῆς.* Περὶ τῆς μισθοδοσίας τούτων ἀναφέρονται τὰ ἀκόλουθα:

Διὰ μὲν τὰς διευθυντρίας τῶν μεγάλων κεντρικῶν γραφείων οἱ μισθοὶ εἰσὶν ὡρισμένοι· διὰ τὰ παραρτήματα ὅμως ἰσχύουσι τάδε: 1ον Ὅταν αἱ εἰσπράξεις τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου ἀνέρχωνται μόνον εἰς 1600 φράγκα ἡ διευθύντρια ἐλάμβανεν ἐτησίως 4,000 φρ. Ἐὰν τὰ μηνιαῖα τούτου εἰσοδήματα ὑπερέβαινον τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, ἡ διευθύντρια ἐλάμβανεν 5 0(0 ἐπὶ τοῦ πλεονάσματος τῶν 1600 φράγκων.

Ὦ; πρὸς τὸ ζήτημα τῆς συντάξεως ὑπῆρχε διαφορὰ μεταξὺ διευθυντρίας, εἰσπράκτορος καὶ διανομέως. Αἱ μὲν πρῶται ὑρίσταντο τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 12ης Ἰανουαρίου 1825 ὑπαγορευομένας κρατήσεις, ἑξηκοντούτιδες δὲ καὶ ἀριθμοῦσαι 30 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐδικαιοῦντο εἰς ἀνάλογον σύνταξιν.

Αἱ διανομεῖς ὅμως οὐδεμίαν ὑριστάμεναι κράτησιν οὐδόλως ἐδικαιοῦντο εἰς σύνταξιν. Ἡ καταστασις αὕτη διήρκεσε μέχρι 1ης Ἰανουαρίου 1854, ὅτε ἐφηρμόσθη ὁ κατὰ τὴν 9ην Ἰουνίου 1853 ψηφισθεὶς νόμος, καθ' ὃν ἅπαντες καὶ ἅπασαι οἱ πολιτικοὶ τοῦ κράτους ὑπάλληλοι ἀπέκτων τὰ αὐτὰ ἐπὶ τῶν συντάξεων δικαιώματα.

Ἐν τῇ ἀναδιοργανώσει δὲ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1844 βασιλικὸν διάταγμα διασαφίζει τοὺς ὅρους, ὑφ'οὓς αἱ διευθύντριαι καὶ ὑπάλληλοι τῶν ταχυδρομείων διωρίζοντο. Αἱ σύζυγοι, χῆραι, θυγατέρες, ἀδελφαὶ ἢ ἀνεψιαὶ ἀρχαίων ὑπαλλήλων τοῦ κράτους προτιμῶνται καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἔτι, χωρὶς κἂν νὰ ἐργασθῶσι τὸν ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου χρόνον ἀμισθεί. Αὗται ὑπεβάλλοντο εἰς ἐξετάσεις ὡς ἀκολούθως: 1ον Γραφῆς καθ' ὑπαγόρευσιν ἐν μηχεχαραγμένῳ χάρτῃ, καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ὀρθογραφικῆς ἐπιδιορθώσεως. 2 ον Καλλιγραφικῆς ἀντιγραφῆς τῆς αὐτῆς γραφῆς 3ον Σύνταξεως ἐπιστολῆς ἢ ἐκθέσεως ἐπὶ δεδομένου θέματος. 4ον Προβλημάτων τῶν 4 πράξεων τῶν ἀκεραίων καὶ δεκαδικῶν ἀριθμῶν. 5ον Ζητημάτων γεωγραφίας ἀναγόμενων εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν ἐν Γαλλίᾳ γραφείων τῆς διανομῆς δυνάμει τῆς κατὰ τὴν 8ην Ἰουλίου 1873 ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τῆς κατὰ τὴν 29ην Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, 1ην Νοεμβρίου 1882 καὶ 14 Ὀκτωβρίου 1882 ψηφισθέντων ἐν Γαλλίᾳ νόμων, αἱ γυναῖκες συνεμορφώθησαν πρὸς πάσας τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας εἰς τοὺς συναδέλφους των ἄνδρας καὶ ἔλαβον τοὺς αὐτοὺς μὲ ἐκείνους τίτλους.

Διὰ νόμου ψηφισθέντος κατὰ τὸ 1863 αἱ γυναῖκες εἰσήχθησαν ἐν τῷ τηλεγραφικῷ κλάδῳ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς οὓς καὶ οἱ ἄνδρες ὅρους, ὑποβαλλόμεναι ὡς ἐκεῖνοι εἰς εἰδικὰς τηλεγραφικὰς ἐξετάσεις. Αἱ ἔγγαμοι τούτων ὑπεχρεοῦντο νὰ προσαγάγωσι πιστοποιητικὸν τοῦ γάμου αὐτῶν, αἱ δὲ χῆραι πιστοποιητικὸν τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου αὐτῶν. Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου τούτου αἱ γυναῖκες, σύζυγοι καὶ θυγατέρες τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους, ὧν ὁ πατήρ, ἀδελφὸς ἢ σύζυγος ἀσθενείας ἢ θανάτου ἕνεκεν ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας μετὰ δεκαετῆ ἐργασίαν, πρὶν ἢ συμπληρώσῃ τὰ ἔτη τῆς συντάξεως, δικαιοῦνται νὰ συμπληρώσωσι τὰ ἔτη ταῦτα ἐν τῷ τηλεγραφικῷ ἢ ταχυδρομικῷ κλάδῳ, ἐὰν ἀποδείξωσιν ὅτι ὁ πατήρ, σύζυγος ἢ ἀδελφὸς αὐτῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Ἡ ἀποτελεσματικὴ καὶ ἐπιτυχὴς τῶν γυναικῶν ἐπίδοσις ἐν τῷ τηλεγραφικῷ κλάδῳ διήνοιξε στάδιον εὐρὺ εἰς τὸ γυναικεῖον στοιχεῖον, πρὸς ὃ τὰ μεγαλήτερα κέντρα ἠνέῳξαν εὐχαρίστως τὰς θύρας τῶν τηλεγραφικῶν γραφείων των. Διὰ νόμου τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1879 αἱ γυναῖκες εἰσήχθησαν ἐν τῇ διαχειριστικῇ καὶ λογιστικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου τῶν τηλεγράφων ἐν τῷ μεγαλητέρῳ διαμερίσματι τῶν Παρισίων *τμήματος Σηκουάνα,* ἔνθα αὗται διεκρίθησαν τῶν συναδέλφων αὐτῶν ἀνδρῶν.

Τέλος ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἀποθεματικοῦ ταμιευτηρίου τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1882 καὶ τῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἱδρύσεως τῶν τηλεφωνικῶν γραφείων, αἱ γυναῖκες μετέχουσιν ἔν τε τοῖς Παρισίοις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰ διάφορα ἔργα τῆς νέας ὑπηρεσίας. (ἕπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΙΑ DIEULAFOY

ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΟΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΙΘΟΥΣΩΝ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ

Ἐνθυμοῦνται βεβαίως αἱ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἀναγνώστριαι τὴν διάσημον ἀρχαιολόγον Καν Dieulafoy, τὴν συνοδεύτασαν τὸν σύζυγον αὐτῆς ἀνὰ τὰς ἐρήμους τῆς Περσίας, ἧς τὴν βιογραφίαν μετὰ τόσης ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ συνέγραψε χάριτος ἡ ἐνταῦθα συνεργάτις αὐτῆς κ. Laura Gelbert.

Καθὼς τότε ἠγγέλλετο αἴθουσαι εὐρεῖαι καὶ πολυτελεῖς τοῦ Λούβρου ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ζεύγους Dieulafoy, ὅπως ἐν αὐταῖς τοποθετηθῶσι τὰ ἐκ Περσίας μετακομισθέντα ἀνάκτορα τοῦ Δαρείου. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ Κα Dieulafoy περιβεβλημένη ἀνδρικὴν ἐνδυμασίαν—ἣν ἀπὸ τοῦ ἐν Περσίᾳ ταξειδίου της συνεχέστατα φέρει — τὴν κομβιοδόχην ἐστολισμένην ὑπὸ τῶν σημάτων τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, ὑπεδέχετο ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Λούβρου — αἵτινες καὶ δυνάμει νόμου ἐκλήθησαν αἴθουσαι Dieulafoy — τοὺς προσερχομένους εἰς τὰ ἐγκαίνια τῶν αἰθουσῶν ἐπισήμους ἐπισκέπτας. Πρῶτος προσῆλθεν ὁ Πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας κ. Καρνὼ μετὰ τῆς συζύγου του, δεξιωθείσης μετὰ διαχύσεως τὴν Καν Dieulafoy, τὴν μετριόφρονα καὶ χαρίεσσαν ἡρωΐδα τῆς ἡμέρας. Τούτους ἠκολούθησαν αἱ ἐπιτόπιοι καὶ ξέναι ἀρχαὶ καὶ πληθὺς ἄλλη κόσμου, ἀποθαυμάζουσα τὴν ἐπιμονὴν, ὑπομονὴν καὶ δύναμιν τῆς θελήσεως τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Dieulafoy.

Αἱ αἴθουσαι ἔνθα εὑρίσκονται ταξινομημένα τὰ ἀριστουργήματα χωρῶν ἐξαλειφθεισῶν σήμερον ἐκ τῶν τάξεων τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι διασκευασμέναι κατὰ ρυθμὸν Περσικόν. Τὰ περιεργότερα τῶν ἐκθεμάτων εἶναι ὁλόκληρα τείχη ἀνακτόρων τοῦ Δαρείου, συνδεδεμένα μετὰ πρωτοφανοῦς ἀκριβείας καὶ τέχνης καὶ μεμιλτωμένα, κατὰ τὴν τότε ἀρχιτεκτονικήν, διὰ χρωμάτων ζωηροτάτων.

Ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν πτερύγων παρατηρεῖ τις λέοντας φοβερούς, ἐπὶ τῆς ἑτέρας τοξότας φέροντας ὅπλα ἀνὰ χεῖρας. Πάντες οἱ τοῖχοι τῶν αἰθουσῶν καλύπτονται ὑπὸ τῶν μεγαμεγαλοπρεπῶν τούτων Περσικῶν τειχωμάτων, ὧν ἡ ἄποψις εἶναι γλυκεῖα καὶ ἁρμονική. Ἡ συγκόλλησις καὶ τὸ μίλτωμα τούτων εἶναι διὰ χρώματος κυανοῦ ἀνοικτοῦ. Τὰ παριστῶντα μαύρους τοξότας ἀγαλμάτια φέρουσι στολὰς κιτρινολεύκους μετὰ περιποδίων φερόντων τὰ σήματα τῶν τριῶν πύργων τῶν Σούσων. Εἰς τὸ βάθος τοῦ Μουσείου παρατηρεῖται κολοσσιαῖον κιονόκρανον, σχηματιζόμενον ὑπὸ κεφαλῶν βοῶν.

Τὸ σύνολον τῶν αἰθουσῶν τούτων εἶναι ἀντάξιον τῶν ἀγώνων καὶ κόπων, εἰς οὓς τὸ ἀκάματον ζεῦγος ὑπεβλήθη, διακινδυνεῦσαν ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πλουτισμοῦ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐν Γαλλίᾳ ἑταιρίας οὐ μόνον τὴν ὑγείαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ.

Παρίσιοι **Ἑλένη Ῥενάν.**

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ

Ὅτε ἐκκολάπτονται τὰ νεογνὰ τῶν μελισσῶν—οἱ σκώληκες—αἱ ἐργάτιδες τρέφουσι ταῦτα μὲ κρᾶμα μέλιτος, ὕδατος καὶ ἀρώματος, ἐν ᾧ τὰ νεογνὰ τῶν βασιλισσῶν ἔχουσιν ἰδιαιτέραν τράπεζαν. Τούτοις προσφέρονται τὰ ἀριστοκρατικώτερα ἀρώματα καὶ τρέφονται μὲ εἶδος ἀμβροσίας. Μετά τινας ἡμέρας αἱ τροφεῖς μέλισσαι περικλείουσι τοὺς νεογεννηθέντας σκώληκας ἐντὸς τῶν κελλίων τῶν ὑπὸ κήρινον σῶμα, οὗτοι δὲ κλώθουσι μετάξινον βόμβυκα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ εἰς νύμφας μεταμόρφωσίς των. Μετὰ

ὀκτὼ ἡμέρας κατατρώγουσαι τὸ κήρινον σῶμα τοῦ κελλίου των, ἐξέρχονται τούτου ὑπὸ τὸ σχῆμα μελίσσης, ἥτις ἀπέρχεται ὅπως δρέψῃ καὶ αὐτὴ τὸ νέκταρ τῶν ἀνθέων.

Ἡ νέα βασίλισσα, καταστᾶσα τελεία, καλεῖται νὰ βασιλεύσῃ ἐπὶ τῆς κυψέλης καὶ διαδέχεται τὴν βασίλισσαν μητέρα της, ἥτις ἀφανίζεται ἢ μᾶλλον παραιτεῖται. Εὐθὺς ὡς τῆς νέας ταύτης βασιλίσσης ἡ γονιμότης ἀποδειχθῇ, αἱ ἐργάτιδες παρέχουσιν αὐτῇ τὰ βασιλικὰ κύτταρα καὶ τῇ παραδίδουσιν, οὕτως εἰπεῖν, τὰς κλεῖδας τῆς κυψέλης.

Αὕτη βασιλεύει καὶ διοικεῖ.

Πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅτι μόλις καταλάβῃ τὸν θρόνον, ἡ νέα ἡγεμονίς, σπεύδει νὰ θυσιάσῃ ὅλας τὰς ἀντιζήλους της, ὅπως προλάβῃ τὰς ραδιουργίας καὶ ἐπαναστάσεις. Ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ αἱ ἐργάτιδες σπεύδουσιν ἵνα διώξωσι καὶ φονεύσωσι τοὺς ἄρρενας, οἵτινες, ἄχρηστα στόματα, θὰ ἐπέφερον τὴν πεῖναν εἰς τὴν χώραν.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ τρόποι τοιαύτης ἐνεργείας εἶναι ὀλίγον ἱππποτικοί, παρὰ ταῖς μελίσσαις ὅμως οὐδὲν εἶναι τὸ ἄτοπον, ἀλλὰ τὸ πᾶν εἶναι ἡ κοινότης· ὡς δὲ ὁ Λουδοβίκος ΙΔ', ἡ βασίλισσα τῶν μελισσῶν θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ: «Ἐγὼ εἰμὶ τὸ κράτος».

Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἄνθη, αἱ μέλισσαι ζητοῦσιν εἰς ταῦτα τὴν προμήθειάν των καὶ ἑκάστην ἡμέραν ποσότης συλλεγέντος μέλιτος ἀποτίθεται ἐν τῷ κοινῷ ὀψοφυλακείῳ πρὸς καθημερινὴν κατανάλωσιν, ἐν ᾧ ἕτερον μέρος τούτου ἀποθηκεύεται ἐπιμελῶς εἰς τὰ ἀνώτερα κυττάρια τῆς κυψέλης καὶ ὅπως μὴ χυθῇ ἢ καταστραφῇ τὸ πολύτιμον τοῦτο νέκταρ αἱ μέλισσαι κλείουσι τὸ κυττάριον μὲ κάλυμμα κηροῦ· ταύτην τὴν προμήθειαν ἀφαιρεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἀφ' οὗ συνετῶς ναρκώσῃ τὰς μελίσσας. Δὲν παράγουσιν αὗται τὸ μέλι, ἀλλὰ συλλέγουσαι τοῦτο ἐν τοῖς κάλυξι τῶν ἀνθέων τὸ συναθροίζουσι καὶ ἐντὸς τοῦ στομάχου των φέρουσιν αὐτὸ ἐν τῇ κυψέλῃ, οὕτω δὲ ἡ πολύτιμος αὕτη οὐσία διατηρεῖ τὸ ἄρωμα τῶν φυτῶν, ἐφ' ὧν αἱ μέλισσαι ἔδρεψαν τοῦτο. Ἡ λιβανωτὶς δίδει εἰς τὸ περίφημον μέλι τῆς Νορβόνης τὴν εὐάρεστον αὐτοῦ ὀσμήν; ὁ θῦμος καὶ τὸ ἕρπολον (serpolet) παρέχουσιν εἰς τὸ μέλι τοῦ Ὑμηττοῦ τὸ ἄρωμα, ὅπερ κατέστησεν αὐτὸ ὀνομαστὸν ἐν τῇ ἀρχαιότητι, εἶδος δὲ ἀκακίας καθιστᾷ πράσινον τὸ ὀνομαστὸν μέλι τῆς νήσου Βουρβώνης. Ἡ ρητινώδης γεῦσις τῶν πιττύων, ἡ προσφιλὴς ταῖς μελίσσαις, ἀρωματίζει τὰ μέλιτα τῶν Βοσγίων καὶ τοῦ Ζουρὰ, ἀφ' ἧς δὲ ὁ εὐκάλυπτος ἐπέτυχεν αἱ ἱστάμεναι πέριξ τῶν κλώνων του μέλισσαι, δίδουσιν ἡμῖν μέλι νέον καὶ ἐκλεκτοῦ ἀρώματος, δηλαδὴ τὸ μέλι τοῦ εὐκαλύπτου.

Τοιαύτη εἶναι ἡ μέλισσα, ἡ μεγάλη τεχνίτις τῶν κήπων καὶ τῶν δασῶν, ἡ γόνιμος καὶ σεβαστὴ μήτηρ, ἡ χρυσῆ μυῖα εἰς ἣν ὀφείλομεν δύο πολύτιμα πράγματα, τὸ μέλι καὶ τὸν κηρόν.

Τούλα Κόκκαλη

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ

Β'.

Μεγάλως κινοῦσι τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐν τῷ μονοτόνῳ τῶν πόλεων βίῳ ἐξοικειωμένου ἀνθρώπου αἱ πολυποίκιλοι τῶν χωρικῶν ἐνασχολήσεις. Ἐὰν ἡμεῖς ἐν ταῖς πόλεσιν αἰσθανόμεθα τὴν μετατροπὴν τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους ἐκ τῆς μεταβολῆς τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῆς αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως τῆς θερμοκρασίας, αἱ Ἀμαρουσιώτιδες ἔχουσιν ὡς ἡμερολόγιον αὐτῶν τὸ θέρισμα, τὸ ἁλώνισμα, τὸν τρυγητόν, καὶ τὴν συγκομιδὴν τῶν ἐλαιῶν.

Ὁ Ἰούνιος εἶναι ὁ *ἁλωνάρης* τῶν Ἀμαρουσιωτῶν, οἵτινες ἀδελφοποιούμενοι καὶ μίαν οἰκογένειαν ἀποτελοῦντες μεταβαίνουσι μετὰ τῶν γυναικοπαίδων καὶ κτηνῶν εἰς τὸ ἁλώνιον, ὅπως ἐναλλὰξ ἀπὸ κοινοῦ ἁλωνίσωσι τὸν ἑνὶ ἑκάστῳ τούτων ἀνήκοντα σῖτον.

Ὁ φλέγων ἥλιος ὑψοῦται ἀπὸ τῆς πέμπτης πρωϊνῆς ὥρας εἰς τὸν ὁρίζοντα καὶ ἐν τοῖς ἁλωνίοις εἶναι ἤδη ἐκτετυλιγμένα τὰ σιτοφόρα δέματα, περικαλύπτοντα ὡς χρυσοῦς στάχυς τὴν μητέρα καὶ τροφὸν γῆν καὶ προφυλάττοντα αὐτὴν ἀπὸ τῆς καυστικῆς ἀνταναχλάσεως τοῦ πυριφλεγομένου ὁρίζοντος. Καὶ βλέπει τις τὴν χρυσόξανθον ταύτην θάλασσαν πυρπολουμένην, ἀντανακλῶσαν καὶ αὐτὸ τὸ τοῦ καίοντος ἀέρος φεγγοβόλημα καὶ φουσκοκυματοῦσαν εἰς πᾶσαν αὐτοῦ καυστικὴν πνοήν. Ὑπαρχουσι στιγμαὶ, καθ' ἃς ἐν τῇ πυριγενεῖ ταύτῃ τῆς φύσεως συλλήψει, τῇ ἀσφυκτικῇ τῆς ἀτμοσφαίρας καύσει, σιγὴ μολυβδίνη φαίνεται ἀποκοιμίζουσα τοὺς στάχεις, ὧν ἡ γόνιμος ὀσμὴ μεταδίδεται ἀνὰ τὴν ἀτμόσφαιραν ὡς θυμίαμα τῆς γῆς πρὸς τὸν φωτοβόλον καὶ ζωογόνον ἥλιον.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην αἱ γυναῖκες οὐ μόνον ἁλωνίζουσι, διαλέγουσι καὶ κοσκινίζουσι μετὰ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ προετοιμάζουσι πρόγευμα, γεῦμα, καὶ δεῖπνον διὰ τοὺς συνεργάτας (κολίγας) αὐτῶν. Καὶ βλέπει τις αὐτὰς ἀκαμάτους, μὲ μῦς χαλυβδίνους, ἰσχνὰς, ἡλιοκαεῖς, ἱδρωρρεομένας πλὴν μετ' εὐθυμίας καὶ γελώτων ἐπιδιδομένας εἰς τὸ ἔργον. Καὶ τὸ ἔργον προχωρεῖ καὶ αἱ χρυσαῖ ἐπάλξεις καταπίπτουσι καὶ ὁ γίγας ἐκεῖνος κολοσσὸς κλίνει ἀτθενὴς καὶ ἠττημένος ὑπὸ τὴν μολυβδίνην τοῦ ἀνθρώπου χεῖρα. Ὄπισθεν τῆς βραδυκινήτου τῶν ἵππων γραμμικῆς πορείας ἡ γῆ γυμνοῦται, αἱ ξηραὶ καλάμαι διασκορπίζονται καὶ ἐπ' αὐτῶν οἱ γυμνοὶ καὶ ὀστεώδεις τῶν συλλεκτριῶν πόδες πτερνοκοποῦσι, καὶ ὁ εὐλύγιστος τοῦ σώματος αὐτῶν κορμὸς πρὸς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ταλαντευόμενος ἀποτελεῖ εἰρωνικὴν ἀπομίμησιν τῶν ἀκισμῶν τῆς πεπολιτισμένης νεάνιδος.

* *
*

Ἡ ἡμέρα κλίνει πρὸς τὴν δύσιν της. Ὀγέλως τῶν χωρικῶν ἀντηχεῖ εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ ὁρίζοντος σημεῖα. Ἡ εὐθυμία καὶ χαρά των εἶναι παιδικὴ ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῆς ἑσπέρας, καθ' ἣν ἐν κύκλῳ ἐπὶ τῆς γυμνωθείσης ἤδη γῆς, μετὰ δεῖπνον ἐκ λαχανικῶν μαγειρευμένων, τυροῦ καὶ νωπῶν καρπῶν, χορεύουσιν αἱ νεάνιδες μετὰ τῶν νέων, συνοδευόμεναι ὁτὲ μὲν ὑπὸ τῆς κλαυθμηρᾶς συνήθους ἀνατολικῆς ἐπωδῆς, ὅτε δεῦπὸ τῆς προσφιλοῦς αὐτοῖς φλογέρας.

Δὲν ἔχουσιν αὗται ἀνάγκην καλλωπισμῶν ἢ ἀλλαγῆς ἐσθῆτος διὰ τοὺς προχείρους τούτους χορούς των.

Ἡμέραν καὶ νύκτα, χειμῶνα καὶ θέρος φέρουσι τὸν μαλλινον ἐκεῖνον λευκὸν χιτωνίτην μετὰ τῶν ποιλοχρώμων μαλλίνων ποικιλμάτων, τοῦ χονδροειδοῦς ὑποκαμίσου, τῶν χονδροειδεστέρων πεδίλων καὶ τοῦ κακοχρωματισμένου κιτρίνου μανδυλίου. Μόνον τὸ Πάσχα ἢ ἐπίσημον τοῦ ἔτους ἑορτὴν φέρουσι τὰ νυμφικά των φορέματα, ἅτινα μετὰ τόσης θρησκευτικῆς εὐλαβείας φυλάττονται, ὥστε πολλάκις κληροδοτοῦνται εἰς τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν.

Δυστυχῶς αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀμαρουσίου, ἄσχημοι ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἀρνοῦνται ὁσημέραι τὸ γραφικὸν τοῦτο ἔνδυμα. Φέρουσιν ἐσθῆτα ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον, εἰς ἣν προσκολῶσιν ἀτέχνως περίπτυχα ἄκομψα, ποικίλλοντα κατά τε τὸ χρῶμα καὶ τὰς διαστάσεις. Αἱ δῆθεν πεπολιτισμέναι φέρουσιν ἀσκεπῆ τὴν κεφαλὴν ἀτέχνως καὶ σπανίως κτενιζόμεναι, αἱ λοιπαὶ δὲ συγκρατοῦσι τὴν κόμην των διὰ λευκῶν ἢ χρωματιστῶν μανδυλίων. Συνεχέστερον βλέπει τις ἀνυποδύτους γυναῖκας ἢ ἄνδρας. Ὁ ἀνὴρ τηρεῖ πάντοτε τὴν θέσιν του ὡς αὐθέντης καὶ κύριος, δι' ὃ καὶ ἡ καλλιτέρα μερὶς τῆς πατρικῆς περιουσίας κληροδοτεῖται μᾶλλον πρὸς τοὺς υἱοὺς ἢ πρὸς τὰς θυγατέρας.

* *
*

Τὰ τέκνα των ἀνατρέφονται φυσικώτατα. Γυμνὰ καὶ ἀνυπόδητα, ροκανίζοντα μετὰ τὴν ἀπογαλάκτισίν των τεμάχια μαύρου ἄρτου, σπανιώτατα δὲ τρώγοντα κρέας.

Ἀνὰ πᾶν βῆμα συναντᾷ τις ροδοκόκκινα, ξανθωπὰ ἢ μελαγχροινὰ μικρὰ τοιαῦτα, κλονιζόμενα ἐπὶ τῶν μικρῶν παχουλῶν ποδῶν των, τῶν ἀψηφούντων τοὺς λίθους καὶ τὰς ἀκάνθας τῆς ὑπὸ τοῦ καίοντος ἡλίου πεπυρακτωμένης γῆς.

Τρέχουσιν ἠμέριμνα καὶ χαρωπὰ ἄνευ ἀναμνήσεως τῆς χθὲς, ἄνευ σκέψεως τῆς αὔριον. Ποδήρης χιτὼν ἀμφιβόλου χρώματος ἀποτελεῖ ὡ; ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν περιβολὴν τῶν μικρῶν τούτων ἀνθρωπίσκων, ὧν τὸ ἡλιοκαὲς πρόσωπον, ἡ ξανθωπὴ καὶ ἀκτένιστος κόμη, ἡ δίκην θυσσάνων ἀραβοσίτου καλύπτουσα ἀνωμάλως τὸ μέτωπον καὶ μέρος τῶν ὀφθαλμῶν θέτει τὸν παρατηρητὴν εἰς προβληματικὴν θέσιν, ὁσάκις ὡς φυσιογνωμιστὴς θελήσῃ νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς καλλονῆς των. Μικρά τις ξανθὴ εἴλκυσεν ἰδιαζόντως τὴν προσοχήν μου. Τὸ μικροσκοπικὸν στόμα της ἐρριμμένον δίκην δροσεροῦ χαμοκεράσου ἐπὶ στρογγύλης ἀφροειδοῦς ἐπιφανείας εἶχε τοιαύτην ἔκφρασιν, ὥστε εὐχαρίστως ἀνεπαύετο καὶ ἡδονὴν ἄφατον ἠσθάνετο ὁ ὀφθαλμὸς προσηλούμενος ἐπ αὐτοῦ.

Τὰ πλεῖστα τούτων ἐξέρχονται τῆς μελαγχολικῆς καὶ σκοτεινῆς αἰθούσης τῆς σχολῆς, ἔνθα μετὰ κόπου διδάσκονται τὰς ἀφῃρημένας τῆς ἐπαράτου γραμματικῆς στοιχειώδεις γνώσεις. Ἡ γραμματικὴ, βλέπετε, ἀνιλεῶς καταδιώκει τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐγκαθιδρύεται εἰς τὰ σχολεῖα τῶν χωρικῶν ἐν ὅλῃ τῇ σχολαστικότητί της. Ἀδιάφορον ἐὰν ὁ μικρὸς παῖς ἀποφοιτῶν ἐπιδίδωται εἰς ἀγροτικὸν βίον ἀγνοῶν τὰς στοιχειώδεις ἀρχὰς τῆς γεωργίας, τῆς βοτανικῆς καὶ τῆς κτηνοτροφίας. Ἐν Ἑλλάδι ὅλοι οἱ διδάσκαλοι ἐξέρχονται τῆς αὐτῆς σχολῆς. Ἔμαθον γραμματικὴν, ἐννοοῦν νὰ διδάξωσι γραμματικήν. Ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ποογράμματα ἐξέρχονται τῆς αὐτῆς μηχανῆς. Ὁ Ἀμαρουσιώτης ἐπιδίδεται εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ α μακροῦ ἀπὸ τοῦ α βραχέος. Μανθάνει ὅτι τὰ Καρπάθια εὑρίσκονται εἰς Ν. τῆς Ῥωσσίας καὶ τὰ Πυρηναῖα μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἱσπανίας, ἀγνοεῖ ὅμως συνεχέστατα ποῦ κεῖται ἡ Πεντέλη καὶ ποῦ ὁ Ὑμηττός.

Εὐνόητον ὅθεν τυγχάνει πόσον προθύμως οἱ μικροὶ οὗτοι ἐξυπόληπτοι ἀποσπῶσι τοῦ λαιμοῦ αὐτῶν τὴν λωρίδα τοῦ χαρτοφύλακος, ἵνα δράμωσιν ἀνὰ τοὺς κήπους καὶ τὰς ἀμπέλους, καὶ βοσκήσωσι τὴν προσοδοφόρον αἶγα, ἢ τὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κεκαρμένα πρόβατα. Ὁλόκληρος στρατιὰ ἐκ δεκαετῶν, ὀκταετῶν καὶ ἑξαετῶν τοιούτων μικροσκοπικῶν φυλάκων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων μεταβαίνει πολλάκις ἀπὸ πρωΐας καὶ διημερεύει εἰς ἀγρὸν ὑπὲρ τὴν λεύγην τοῦ χωρίου ἀπέχοντα, πρὸς ἐπίβλεψιν τῶν ἐκεῖ ὀπωροφόρων τῆς οἰκογενείας δένδρων. Καὶ ἐπιστρέφουσι τὸ ἑσπέρας μὲ τὴν κενωθεῖσαν λάγηνον ἀνὰ χεῖρας, μὲ δέκα ἢ δεκαπέντε βερύκοκα ἢ ἀπίδια ἐντὸς ῥυπαροῦ ῥάκους, μὲ ὑπόλοιπον τεμαχίου ξηροῦ μαύρου ἄρτου, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν μόνην τροφὴν των καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ θνοί μᾶλλον λαίμαργοι μετὰ προφανοῦς ἡδονῆς δάκνοντες βοκανίζουσιν ἀπλήστως, ἐνῷ δ.ὰ τῆς ἀνεστραμμένης χειρίδος τῆς ἑτέρας τῶν χειρῶν καθαρίζουσι τὴν οὐδέποτε εἰς συνάφειαν μετὰ ρινομάκτρου συντυχοῦσαν ρίνα των.

Ποῦ εὐχαριστεῖσαι καλλίτερα εἰς τὸ βουνὸν ἢ εἰς τὸ σχολεῖον, ἠρώτησα τὸ εὐφυέστερον τῶν πρὸ ἐμοῦ χαμινίων.

Στὸ σκολιὸ σκάω, νυστάζω, μοὶ ἀπήντησε βλέπων τοὺς συντρόφους του καὶ προσπαθῶν νὰδιαγνώσῃ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς των, ἂν ἡ εἰλικρίνειά του εἶναι ἐπίκαιρος.

Δι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν ὑπῆγες σήμερον εἰς τὸ σχολεῖον;

Ὄχι δά! δὲν 'πῆγα, γιατὶ χθὲς βράδυ ξεριζώσαμε πατάτα καὶ δὲν πρόφτασα νὰ διαβάσω. Ὅποιος δὲν ξέρει μάθημα τρώει ξύλο.

Ἦτο περιττὴ ἡ πληροφορία αὕτη. Μήπως ἀγνοοῦμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι εἶναι ἄνθρωποι ἐξελθόντες τοῦ Παραδείσου καὶ μὴ λησμονήσαντες νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ τοῦ παροιμιώδους εἰς τὰ σχολικὰ χρονικὰ καταστάντος ξύλου!

Οἱ μικροὶ ἥρωες ἐξηκολούθησαν τὸν δρόμον των στρέφοντες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ βλέμματα πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ συζητοῦντες περὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς δεκάρας, ἣν ἀντὶ δύο βερυκόκων ἔλαβον.

* *
*

. . . . . .

Ὁ ἥλιος ἦν ἤδη περὶ τὴν δύσιν του. Ὁ περιβάλλων τὸν Ἀμαρουσινὸν ὁρίζοντα ἐλαιῶν διαγράφει ἐπὶ τοῦ ἀπείρου κύκλον μεγαλοπρεπῆ περατούμενον εἰς ὀδοντωτὸν πολυποίκιλτον τρίαπτον.

Ἡ σύζυγος τοῦ Ἐρέβους καὶ μήτηρ τῶν Ἑσπερίδων καὶ τοῦ ἔρωτος ῥίπτει τὸν μυριόφθαλμον καὶ ἀδαμαντοποίκιλτον μανδύαν της ἐπὶ τοῦ πρὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς ὠχριάσαντος στερεώματος. Ἀλλ' αἱ σκιαὶ τῆς νυκτὸς ἐκτείνονται πάντοτε μετὰ δειλίας πρὸ τοῦ ὡραίου τῆς Ἑλλάδος οὐρανοῦ. Ἐλλείπει ἡ ἡμέρα, ἀλλὰ τὸ σκότος σπανίως βασιλεύει. Οἱ ἀστέρες ἐν μυριοχρώμοις λάμψεσι διηγοῦνται ἐν νυκτὶ φαεινῇ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Τὸ χωρίον παραδίδοται εἰς ὕπνον, διακοπτόμενον ὑπὸ τῶν κοασμάτων τῶν βατράχων καὶ τῶν ὑλακῶν τῶν κυνῶν τῶν πιστοτέρων τούτων καὶ εἰλικρινεστέρων τοῦ χωρικοῦ φίλων.

Η ΚΥΡΙΑ ΚΕΧΑΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἑορτὴ ἐπίσημος ἐτελεῖτο ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ἀπὸ δεκαετριετίας λειτουργοῦντος ἐν Κ)πόλει Ζαππείου Παρθεναγωγείου.

Ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κ)πόλεως καὶ τῆς ἐκλεκτοτέρας μερίδος τῆς ἐκεῖ κοινωνίας ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων τῶν ἐκ τοῦ Ζαππείου κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀποφοιτωσῶν μαθητριῶν, μεθ' ὃ καὶ ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ κ. Βουτυρᾶ ἀνεγνώσθη ἔκθεσις περιληπτικῆς ἀνακεφαλαιώσεως τῶν πεπραγμένων τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου ἱδρύματος ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ μέχρι σήμερον. Τὸν κ. Βουτυρᾶν διεδέχθη ἡ τέως διευθύντρια τοῦ Ζαππείου κ. Καλλιόπη Κεχαγιᾶ, ἥτις μετὰ προφανοῦς συγκινήσεως ἀπήγγειλεν ὡραιοτάτην ἀποχαιρετιτήριον προσφώνησιν, ἀποσπάσασα τὰ δάκρυα τῶν παρισταμένων.

Ἡ κ. Καλλιόπη Κεχαγιᾶ, διὰ λόγους ὑγείας ἀποσυρομένη τοῦ προσφιλοῦς αὐτῇ Ζαππείου ἀφίνει ὄπισθεν αὐτῆς κενὸν δυσαναπλήρωτον, καίτοι ἡ ἀντικαθιστῶσα αὐτὴν τέως ὑποδιευθύντρια κ. Εὐθαλία Ἀδάμ ἐν Εὐρώπῃ παιδαγωγικῶς καταρτισθεῖσα πολλὰ τὰ καλὰ ὑπόσχεται.

Ἡ κ. Κ. Κεχαγιᾶ εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων παιδαγωγῶν, ἃς ἡ Ἑλλὰς ἔθρεψε καὶ ἣν ὤφειλεν ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ διατηρήσῃ ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλληνικῆς θηλείας νεολαίας.

Εἰς τὸν συγκινητικώτατον ἀποχαιρετισμὸν τῆς ἐλλογίμου Κυρίας ἀπήντησε δι' ἐμμέτρου προσφωνήσεως μία τῶν ἀποφοιτωσῶν μαθητριῶν ἀποχαιρετίζουσα συγχρόνως τὸ Ζάππειον, τὸ περιφανὲς ἀγλάϊσμα τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἑλληνισμοῦ, τὸ ἀποθαυμάσαν τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ σωτῆρος καὶ εὐεργέτου κ. Κ. Ζάππα.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἡ γ' δημοτικὴ σχολὴ τῶν ἀρρένων διευθυνομένη λίαν εὐδοκίμως ὑπὸ τῆς Κας Ἀδαμοπούλου ἔκαμεν ἔναρξιν τῶν ἐξετάσεών της τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην. Ἡ κόσμιος συμπεριφορά, ἡ τάξις καὶ ἐν γένει ἡ προσήνεια τῶν μαθητῶν καταδείκνυσι τὸ ὀρθὸν τῶν ὑφ' ὑμῶν τοσάκις ἀναγραφέντων. Ἡ διδασκαλία καὶ μειλίχειος ἀναστροφὴ τῆς γυναικὸς πρὸς τὰ ἄρρενα, φερούσης τύπον μητρὸς πρὸς τέκνα, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ ἀποτελεσματικῶς νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς διαπλάσεως τῶν παίδων. Ἡ ἐν τοῖς μαθήμασι δὲ ἐπίδοσις αὐτῶν ἦν ἀναξία τῶν κόπων καὶ ἀγώνων τῶν μετὰ ζήλου διδαξασῶν Κυριῶν. Ἡ αὐτὴ καθ' ὅλα ἐπιτυχία ὑπῆρξε καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τῆς κ. Παναγιώτας Θεοδώρου διευθυνομένην Δ'. δημοτικὴν σχολήν.

Α' δημοτικὴ τῶν θηλέων Σχολὴ Σήμερον ἐποιήσατο ἔναρξιν τῶν ἐξετάσεών της ἡ πρώτη δημοτικὴ τῶν θηλέων σχολὴ διευθυνομένη λίαν εὐδοκίμως ὑπὸ τῆς Κας Ἑλένης Ἀδριοπούλου. Αἱ εὔστοχοι ἀπαντήσεις τῶν μαθητριῶν ἀνταπεκρίθησαν πληρέστατα πρὸς τὸν ζῆλον καὶ τοὺς κόπους τοῦ προσωπικοῦ τῆς σχολῆς, περὶ ἧς προσεχῶς ἐκτενέστερον.

Παρθεναγωγεῖον Ζωῆς Γκίκα. Εὐδοκίμως λίαν διεξήχθησαν καὶ αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἰδιωτικοῦ Παρθεναγωγείου Ζωῆς Γκίκα, ἧς ἡ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ Ἑλληνοπρεποῦς τῶν κορασίων ἀγωγῆς μέριμνα ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου τυγχάνει.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐσωτερικά.

Ἐθνικὴ ἑορτὴ τῶν Γάλλων. — Μεγαλοπρεπῶς ἐτελέσθη χθὲς ἐν Φαλήρῳ ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς παροικίας ἡ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἁλώσεως τῆς Βαστίλλης ἐθνικὴ ἑορτή. Μέγα γεῦμα παρετέθη ὑπὸ τῆς παροικίας ἐν Φαλήρῳ, ἐν ᾧ παρῆσαν ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας, ὁ ναύαρχος κ. Lejeune, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πληρώματος τῆς γαλλικῆς ναυαρχίδος Βωμπὰν καὶ πάντες οἱ ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ παρεπιδημοῦντες Γάλλοι. Πλὴν τῆς Γαλλικῆς Ναυαρχίδος ἡ ὑπὸ τὸν κ. Κριεζῆν ναυτικὴ μοῖρα προσορμισθεῖσα ἐπὶ τούτῳ εἰς Φάληρον ἦν σημαιοστόλιστος, τὴν νύκτα δὲ τὰ κατάφωτα πλοῖα καὶ τὰ ἐν Φαλήρῳ καιόμενα πυροτεχνήματα ἀπετέλουν ἐν συνόλῳ θέαμα μαγευτικώτατον.

Ἐν τῷ θεάτρῳ Φαλήρου διὰ σημαιῶν καὶ δαφνῶν ἐστολισμένῳ παρεστάθη χθὲς μετὰ καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας «*ἡ κόρη τοῦ συντάγματος*» ψαλέντος μετ' ἐνθουσιασμοῦ τοῦ τε Γαλλικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου.

Ὁ Πειραιεὺς δὲν ὑστέρησε τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ ἑορτῆς σημαιοστολίσας ἅπαντα τὰ ἐν τῷ λιμένι προσορμοῦντα πλοῖα καὶ φωταγωγηθεὶς ὑπὸ τοῦ ρέκτου δημάρχου αὐτοῦ κ. Θεοδώρου Ρετσίνα.

Καὶ οὕτως οἱ δύο ἀδελφοὶ λαοὶ παρέστησαν καὶ πάλιν ἐν ἀδελφικῇ χαρᾷ, πανηγυρίζοντες ἀπὸ κοινοῦ ἑορτὴν ἐπίσημον, ἣν πᾶς λαὸς φίλος τῆς ἐλευθερίας ὀφείλει πάντοτε μετ' ἐνθουσιασμοῦ νὰ πανηγυρίζῃ.

Χωρικαὶ ἀλληλοσκοτούμεναι. Ἄλγος δριμὺ ἐμποιεῖ ἡμῖν ἡ κατάστασις τῶν Ἑλληνίδων χωρικῶν, τῶν συνεχῶς ἀλληλομαχομένων μέχρι θανάτου. Βεβαίως ἐὰν ἐλαμβάνετο ποιά τις περὶ διαπλάσεως τῶν καρδιῶν καὶ τοῦ πνεύματος αὐτῶν πρόνοια διὰ καλῶν σχολείων καὶ ἱερέων, αἱ σελίδες τῶν ἐφημερίδων δὲν ἤθελον κοσμεῖσθαι ὑπὸ παρομοίων στυγερῶν ἐγκλημάτων διαπραττομένων ὑπὸ γυναικῶν. Ἐν τῷ Παλαιοχωρίῳ τοῦ δήμου Σιλιανοῦ ἡ Ἀργύρω Σημάντρου ἐπλήγη θανασίμως διὰ λίθου ὑπὸ τῆς Αἰκατερίνης Φλώρου, ἥτις προσῆλθε πάραυτα οἰκειοθελῶς πρὸς τὸν εἰσαγγελέα Καρδίτσης.

Ἀναχώρησις Μαρίας Σαμπριέ. Ἡ νεοφώτιστος Μαρία Σαμπριέ, περὶ ἧς ἄλλοτε εὔχομεν γράψει, ἐπαρουσιάσθη πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμην καὶ ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα αὐτῆς. Προέβη εἰς παρομοίαν ἀπόφασιν, διότι ἡ δυστυχὴς οὐδεμιᾶς ὑποστηρίξεως ἔτυχεν ἐνταῦθα παρὰ τοῦ κοινοῦ.

Τόσῳ δυσκατόρθωτον ἦν νὰ τύχῃ ἡ ἀτυχὴς αὕτη μικρᾶς δι' ἐράνου συνδρομῆς ἐκ μέρους τῶν κυριῶν, ὅπως ἐξοικονομηθῇ καὶ δυνηθῇ νὰ διαμείνῃ ἐνταῦθα μέχρις εὑρέσεως ἐργασίας καταλλήλου δι' αὐτήν. Δὲν εἶναι αἶσχος νὰ ἐπανέλθῃ ἡ δυστυχὴς εἰς τὰ ἴδια καὶ ἀσπασθῇ καὶ πάλιν τὸν Μωαμεθανισμόν, ἐλλείψει ἑνὸς τεμαχίου ἄρτου, ὃν χριστιανοὶ καὶ χριστιανοὶ τῇ ἀπεποιήθησαν.

Ἐξωτερικά.

Αἱ γυναῖκες ἐλευθεροῦται τῶν δούλων ἐν Βρασιλίᾳ. — Μέγας ἐγένετο κατ' αὐτὰς λόγος ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ τύπῳ ὡς καὶ παρ' ἡμῖν περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Δὸν Πέτρου ἀπελευθερώσεως τῶν δούλων ἐν Βρασιλίᾳ. Ὁ τύπος ἐφωράθη ἀνακριβής. Οἱ σκλάβοι ἠλευθερώθησαν, ἀλλ' ἡ ἐλευθερία αὐτῶν ὀφείλεται εἰς γυναῖκα.

Ἡ θυγάτηρ καὶ διάδοχος τοῦ αὐτοκράτορος Ἰσαβέλλα, ἀντιβασιλεύουσα καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς τελευταίας ἀσθενείας τοῦ πατρός της, ἀνέτρεψε τὸ ἀντιταχθὲν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν της ταύτην ὑπουργεῖον, ἐσχημάτισε νέον ἐξ ἐλευθεροφρόνων, καὶ ὁ ἐλευθερωτικὸς νόμος ἐκτελεστὸς ἐψηφίσθη ἀμέσως ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν βουλῶν τοῦ κράτους. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐδέχθη εὐχαρίστως τὴν νέαν ταύτην τῆς ἀντιβασιλευούσης ἀπόφασιν, καὶ ὁ τύπος ἐξύμνησε τὸν αὐτοκράτορα.

Ἀλλὰ καὶ οἱ δοῦλοι τῆς βορείου Ἀμερικῆς ὀφείλουσι

τὴν ἐλευθερίαν των εἰς γυναῖκα. Ἡ κ. Βαῖκερ Στόβε διὰ τοῦ ἀθανάτου αὐτῆς μυθιστορήματος «*Ἡ καλύβη τοῦ Θείου Θωμᾶ*» ἐγένετο ὁ ἠθικὸς ὑποκινητὴς τῆς ἐλευθερίας τῶν δούλων τῆς βορείου Ἀμερικῆς, ὡς ἡ πριγκίπισσα Ἰσαβέλλα ὁ πραγματικὸς ἐλευθερωτὴς τῶν νῦν δούλων τῆς Βρασιλίας. Ἰδοὺ ἀπάντησις εἰς τὸ παροιμιῶδες «*ζητήσατε τὴν γυναῖκα*».

Διευθύνσεις γυναικῶν ἰατρῶν.— Ἐπειδὴ πολλαὶ οἰκογένειαι μεταβαίνουσι κατὰ τὸ θέρος εἰς Παρισίους χαριν ἀναψυχῆς, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ χάριν τῆς ὑγείας των παραθέτομεν ὧδε τὰς διευθύνσεις τῶν διασημοτέρων αὐτόσε γυναικῶν ἰατρῶν :

Δεσποινὶς Μπενουά. 2 Rue Malleville.— Κα Μπρέ. 58 Rue de l' Universitè .—Κα Μπροαντούρστ. 36 Rue du Colysée.—Κα Κόντα 1. Faubourg St Honoré.—Κα Κλαρὶς Δανὲλ 110 Avenue d'Orleans.—Κα Γκὰς Σαράντε, ἀρ. 61 Rue de Rome.—Κα Γκενὸ ἀριθ. 1 Rue Jean Jacques Rousseau. — Κα Ὄλγα Κράφτ. 80 Rue Vaneau —Κα Ρόζα Παρρὲν 66 Rue Caumartin.—Κα Σολιὲ Βερνὲλ 7 Rue Lammenais,.—Δεσ.Κλήμκε 88 Boulevard St Michel Δ. Λευκὴ Ἐδβάρ 330 Rue St Jacques.

Αἱ δύω τελευταῖαι εἶναι αἱ πρῶται διορισθεῖσαι ἐσωτερικαὶ ἰατροὶ τῶν δύω μεγαλειτέρων ἐν Παρισίοις νοσοκομείων. Ἡ ἐν αὐτοῖς εἰσαγωγὴ αὐτῶν ἐνεποίησεν μεγίστην συγκίνησιν εἰς τὸν ἰατρικὸν κόσμον, ὅπως ἐν ἐκτάσει περὶ τούτου ἄλλοτε ἐγράψαμεν.— Τὰς ἰδιαιτέρας διευθύνσεις τῶν ἐν Ἀμερικῇ διασήμων γυναικῶν ἰατρῶν δὲν εἶναι εὔκολον νὰ γράψωμεν διότι εἰς Νέαν Ὑόρκην ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 450. Εἰς Βρούκλεν δὲ καὶ τὰς λοιπὰς χώρας ὁ ἀριθμὸς οὗτος διπλασιάζεται. Το ἐτήσιον εἰσόδημα ἑκάστης ἰατροῦ τῆς Νέας Ὑόρκης ὑπολογίζεται εἰς 50 χιλ. φρ. Πῶς εὑρίσκουσιν αἱ ἀναγνώστριαι ἡμῶν τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ; Δὲν τὰς ἐλκύει ;

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Θεραπευτήριον ὁ Εὐαγγελισμός. Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης θεραπευτηρίου ὁ Εὐαγγελισμὸς ἡ λογοδοσία τῆς Ἐφορείας αὐτοῦ περὶ τῶν πεπραγμένων ἀπὸ 1ης Μαρτίου 87— 1 Μαρτίου 1888.

Ἐκ τῆς λογοδοσίας ταύτης ἐξάγεται ὅτι τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο κατάστημα ἐφορευόμενον ὑπὸ κυριῶν δραστηρίων καὶ φιλανθρώπων, κατανοουσῶν τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν εἰς ὃν ἐκλήθησαν, ἀναδείκνυται ὁσημέραι ἄξιον τοῦ προορισμοῦ του, ἀληθεῖς εὐεργεσίας παρέχον τῇ πασχούσῃ ἀνθρωπότητι. Μεθ' ὅλα δὲ τὰ ἑκάστοτε ἐκδηλούμενα παράπονα μεμψιμοίρων τινῶν, ὅτι ὀῆθεν ὁ Εὐαγγελισμὸς μόνον διὰ τοὺς πλουσίους ἀσθενεῖς ἱδρύθη, τὸ εὐγενὲς αὐτοῦ σωματεῖον διαρρήδην διαψεύδει τὴν ἀγνώμονα ταύτην μομφὴν διὰ δημοσιεύσεως στατιστικῆς, ἐξ ἧς καταφαίνεται ὅτι ἐπὶ 28,574 ἡμερῶν νοσηλείας, ἐνοσηλεύθησαν δωρεὰν ἀσθενεῖς ἐπὶ ἡμέρας 20,665, ἐπὶ πληρωμῇ δὲ μόνον 7,899, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δαπάναις τῆς βασιλίσσης νοσηλευομένων, ἤτοι ὑπὲρ τὰ 7 δέκατα ἡ νοσηλεία προσηνέχθη δωρεάν. Ἡ ἐν λόγῳ λογοδοσία ἀνεγνώσθη ὑπὸ τῆς ἀξιοτίμου προέδρου τοῦ σωματείου κ. Ἰφιγενείας Συγγρού ἐνώπιον τῶν Α. Α. Μ. Μ. τῆς βασιλίσσης καὶ τοῦ βασιλέως ἡμῶν, τῶν μελῶν τῆς Ἐφορείας ἤτοι τῆς κ. Β Ράϊνεκ ἀντιπροέδρου, καὶ κ.κ. Α. Παπούδωφ, Εἰρ. Νεβελάκη, Σ. Δάλλα, καὶ Εἰ. Μαυρομμάτη καὶ τῶν λοιπῶν εὐεργετῶν, δωρητῶν καὶ τακτικῶν μελῶν τοῦ σωματείου.

***

Ἡ γυνὴ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ. Ἐξεδόθη ἐν Ρώμῃ εἰς γλῶσσαν Ἰταλικὴν σπουδαιοτάτη μελέτη περὶ τῆς γυναικὸς ἔν τε τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ, ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ Massimo Colatto ἐν συνελεύσει τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐπιστημονικῆς, φιλολογικῆς καὶ ἠθικῆς ἀναπτύξεως τῆς γυναικὸς Συλλόγου τῶν ἐν Ρώμῃ ἀριστοκρατίδων κυριῶν.

Ὁ συγγραφεὺς τῆς ὡραιοτάτης ταύτης μελέτης ἀκάματος ἐργάτης τῆς προόδου τοῦ φύλου ἡμῶν ἐδέχθη μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀναγνώσεως τὰ θερμὰ εὐχαριστήρια τῶν κυριῶν τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας συλλόγου.

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

Παρὰ τῷ πτώματι.

Ἀγωνιῶντες καὶ ἀπέλπιδες διηυθύνοντο πρὸς τὸν ἅγιον Μανδὲ οἱ δύο ἀδελφοί. Μόλις ἐπλησίασαν εἰς τὸν οἶκον τὸ συμπεπυκνωμένον πλῆθος ἠραιοῦτο μετὰ προφανοῦς ὑπὲρ αὐτῶν συμπαθείας.

Τὸ ἔγκλημα ἀνεκαλύφθη περὶ τὴν πρωΐαν ὑπὸ τῆς γυναικός, ἣν εἶχε προσκαίρως καλέσει παρ' ἑαυτῇ ἡ Κα Βερνιέ.

Ἡ ὑπηρέτρια αὕτη ἔλεγεν, ὅτι εὑροῦσα ἠνεωγμένην τὴν ἐξώθυραν, οὐδένα δὲ βλέπουσα προσερχόμενον εἰς τὴν φωνήν της ἠναγκάσθη νὰ εἰσέλθῃ καὶ ζητήσῃ ἀνὰ τὰ δωμάτια τὴν Κυρίαν, ἣν αἴφνης εὗρεν ἄπνουν ἐπὶ τῆς αἰθούσης, φέρουσαν μεταξωτὸν μανδύλιον γύρωθεν τοῦ λαιμοῦ, καταπροδίδον τὸ εἶδος τοῦ θανάτου αὐτῆς.

Τὰ ὄργανα τῆς δικαιοσύνης προηγήθησαν τῶν ἀδελφῶν, ἀναμένοντα τὴν ἔλευσίν των εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δράματος, χωρὶς οὐδεμίαν διαφώτισιν νὰ προσπορισθῶσιν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως τῶν γειτόνων καὶ ἐκ τῆς ἐν γένει διευθετήσεως τοῦ οἴκου. Οἱ ἀδελφοὶ φθάντες διηυθύνθησαν εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς Κυρίας Βερνιὲ, κατακειμένης ἐπὶ τῆς ψυχρᾶς κλίνης καὶ κεκαλυμμένης διὰ λεπτῆς σινδόνης.

Ὁ Γιλβέρτος παράφρων ἐκ λύπης ἐξέβαλε φωνὴν φρίκης καὶ ἀφέθη εἰς λυγμοὺς καὶ δάκρυα ἀκατάσχετα. Ἐνῷ ὁ Ὀνέζιμος ἀρυσθεὶς ἐκ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πίστεώς του καρτερίαν προσηύχετο γονυκλινὴς παρὰ τὴν κλίνην. Μετὰ παρέλευσιν ὡρῶν τινων, διηυθύνθησαν πρὸς τὴν αἴθουσαν, ἔνθα διεπράχθη τὸ στυγερὸν κακούργημα, καὶ ὅπου ἀνεμένοντο παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, συνισταμένης ἐκ τοῦ ἀνακριτοῦ, τοῦ ὑπαστυνόμου, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τινων κλητήρων περιφρουρούντων τὴν τάξιν. Ὁ ἀνακριτὴς ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῶν ἀδελφῶν, ἠρώτησεν ἐὰν οὗτοι ἠδύναντο νὰ δώσωσι διασαφήσεις τινὰς περὶ τῆς αἰτίας τοῦ ἐγκλήματος, διότι οὐδεμία παραβίασις τῆς θύρας ἢ τοῦ οἴκου ἐπρόδιδε ξένον ἔγκληματίαν, ἀλλ' ὅτι ὁ ἐγκληματίσας ἐφαίνετο ὢν οἰκεῖος τῆς Κας Βερνιὲ καὶ γνωρίζων κάλλιστα τὸν οἶκον αὐτῆς.

Οὐδεμίαν διαφώτισιν δύναμαι νὰ δώσω, εἶπεν ὁ Ἀββᾶς. Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἔμεινα παρὰ τῇ μητρί μου μέχρι τῆς ἑννάτης, συνδειπνήσας μετ' αὐτῆς· κατὰ τὴν ἀναχώρησίν μου δὲ μὲ ὡδήγησε μέχρι τῆς ἐξωθύρας.

Ἀκριβῶς καὶ ὁ ἰατρὸς βεβαιοῖ, ὅτι ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 10ης διεπράχθη τὸ ἔγκλημα, ἀλλ' ἄδηλον ποῖον τὸ ἐλατήριον τούτου.

Ἐξητάσατε ἐντὸς τοῦ γραφείου της ; ἠρώτησεν αἴφνης ὁ Ἀββᾶς. Ἡ μήτηρ μου παρέλαβε χθὲς 300,000 φρ. ἃς ἐτοποθέτησεν ἐντὸς ἑνὸς κιβωτίου της, ἐγκλείσασα αὐτὰς εἰς τὸ γραφεῖον.

Αἱ κλεῖς τοῦ γραφείου ζητηθεῖσαι εὑρέθησαν ἐντὸς τοῦ θυλακίου τοῦ φορέματος τῆς Κας Βερνιὲ καὶ δι' αὐτῶν ἠνεῴχθη ἄνευ ἀντιστάσεως τὸ μικρὸν κιβώτιον.

Κενόν! Ἐφώνησεν ὁ Ἀββᾶς. Ἰδοὺ ὅτι διασαφίζεται ἡ αἰτία τῆς δολοφονίας. Ἐκεῖνο ὅπερ καταπλήσσει ἡμᾶς, προσέ-

Τὸν αὐτὸν μὲ ἐκείνας ἀγῶνα μοχθοῦσαι, ἀπονέμομεν τῷ εὐγενεῖ συναδέλφῳ τὰς ἐκ ψυχῆς εὐχαριστίας μας, διότι δὲν ὤκνησε νὰ ἀποστείλῃ καὶ πρὸς ἡμᾶς τὴν ὡραιοτάτην καὶ σοφὴν μελέτην του, ἐξ ἧς πολλὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ μας καλὰ δυνάμεθα νὰ ἀρυσθῶμεν.

Τῆς Μελέτης ταύτης προηγεῖται ὡραιότατος πρόλογος τοῦ γνωστοῦ ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ συγγραφέως Ἀ γ γ έ λ ο υ δ ε Γ ο υ μ π ε ρ ν ά τ η.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Χ. Μ. Κύμην. Χρήματα ἐλήφθησαν· νέα ἐνεγράφη· εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν.—Καν Δ. Ρ. Λεβαδείαν. Χρήματα ἐλήφθησαν· συμμορφωθῶμεν ὁδηγίαις σας· μυρίας εὐχαριστίας. — Κον Γ. Σ. Βερδιάνσκαν. Συμμορφωθῶμεν εὐχαρίστως ὁδηγίαις σας. Ἀναμένομεν πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Ροστοβίου. — Καν Ε. Δ. Κ)πολιν. Ἡ ἐποχὴ λίαν ἀκατάλληλος, ἀναβάλλετε μέχρις Αὐγούστου.—Καν Μ. Μ. Αἴγιον. Περὶ τούτου γράφομεν προσεχῶς. Ἀναφοράν ὑμῶν μετὰ λοιπῶν θέλομεν διαβιβάσει ὅπου δεῖ· συνηνοήθημεν κατ' εὐθεῖαν μετὰ τοῦ κ. Τ.—Καν Μ. Κ. Λιβόρνον. Ἐλήφθη, ἀλλὰ πολὺ φιλελεύθερον· ἀποστέλλομεν ζητηθέντα· περὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἴχομεν γράψει κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀλλὰ θέλομεν εὐχαρίστως καὶ πάλιν ἐπανέλθει. — Καν Α. Οἰ Μασσαλίαν· Μυριάκις εὐχαριστοῦμεν δι' εὐμενεστάτας καὶ κολακευτικωτάτας κρίσεις ὡς καὶ διὰ τὰ εὐγενῶς ἀποσταλέντα ἡμῖν· γράφομεν.— Καν Ε. Θ. Ὀδησσόν. Ἐνεγράφητε· φύλλα ἀπεστάλησαν· τὴν συνδρομήσας πρὸς τὸν κ. Μ — Καν Ν. Κ. Α. Σύρον. Διεκόπη ἡ ἀποστολή, διότι εἶχον ἐπιστραφῆ ἡμῖν δύο φύλλα· ἤδη ἀποστέλλομεν τὰ καθυστερήσαντα· ἀποστείλατε συνδρομὴν ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. —Κον Π. Χ. Γαλάζιον. Χρήματα ἐλήφθησαν· νέοι συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν καὶ ἀπεστάλησαν φύλλα ἀπὸ 8ης Μαρτίου· Γνωρίσατε ὀνόματα τῶν μὴ λαβόντων σώματα.—Καν Ἀγγ. Κ. Ἄνδρον. Χρήματα ἐλήφθησαν. Μυριάκις εὐχαριστοῦμεν· γράφομεν.— Καν Α. Κ. Κεφαλληνίαν. Ζωμὸς οὐδέποτε προσφέρεται εἰς τὸ πρόγευμα καὶ μάλιστα μὲ τὰ κυνικὰ αὐτὰ καύματα. Σχετικὰ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἴχομεν γράψει ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν», ὅπερ ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἀντὶ τῆς ληφθείσης δραχμῆς. — Καν Μ. Α. Τρίπολιν. Προσφέρετε δῶρον κατάλληλον πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ὀρέξεις αὐτοῦ, ἃς δὲν ἔχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γνωρίζωμεν.—Καν Α. Μ, Π. Α, Ξ. Κ, Ε. Δ, Α. Γ. καὶ Α. Ν. Ἀθήνας. Ἐπιστολαὶ ἡμῶν ἐλήφθησαν· θέλει καταβληθῆ ἡ δέουσα ἐνέργεια εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ ποθουμένου. Ἀτυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς ἴδωμεν τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, διότι τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου μένομεν εἰς τὴν ἐξοχήν. Σάββατον ἢ Παρασκευὴν ἔλθετε. — Κον Δ. Α. Ρόδον. Θέλομεν προσπαθήσει νὰ φανῶμεν χρήσιμοι τῷ προστατευομένῳ ὑμῶν. - Καν Σ. Σ. Μέθανα. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ προθυμίαν· χρήματα ζητηθήσονται ὅπου δεῖ.—Καν Α. Α. Σ. Μοσχονήσια Ἀποστέλλομεν ζητηθέντα. — Καν Ι. Γ. Σ. Κυπαρισσίαν. Ἐλήφθη· ἀπόδειξις ἀποστέλλεται.—Καν Εὐ. Κ. Μιτυλήνην. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας—Κον Θ. Δ. Σμύρνην. Χρήματα ἐλήφθησαν· φύλλα ἀπεστάλησαν.—Καν Μ. Μ. Κύθνον. Νομίζομεν ὅτι μὲ κομψὸν κοιτωνίτην θέσιν ἐσθῆτος ἐπέχοντα δύνασθε νὰ μεταβῆτε εἰς τὸ λουτρόν, οὐδέποτε ὅμως ἀκτένιστος.—Καν Α. Α. Αἴγιναν. Ἐρωτήσατε τὸν ἰατρόν σας· γνωρίζομεν μόνον ὅτι δὲν εἶναι ἀλκαλικά.—Καν Ε. Δ. Βάρναν. Ἡ ἐρώτησις εἶνε παράδοξος καὶ ἄσχετος πρὸς τὴν ὑπόθεσιν· ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶνε ζήτημα καθαρῶς νομικόν, δι' ὃ καὶ ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην.—Καν Δ. Κ. Ράμλιον. Ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν. Ἡ Κλεοπάτρα, ἧς τὴν βιογραφίαν ζητεῖτε δὲν εἶναι ἡ μόνη γυνὴ ἡ βασιλεύσασα ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς λέγετε. Ἐν τῷ ἐκδιδομένῳ ἔργῳ ἡμῶν ἡ ἱ σ τ ο ρ ί α τ ῆ ς γ υ ν α ι κ ὸ ς ἀ π ὸ κ τ ί σ ε ω ς κ ό σ μ ο υ μ έ χ ρ ι σ ή μ ε ρ ο ν θέλετε ἴδει ὅτι πολλαὶ βασίλισσαι κατέλαβον ἀλληλοδιαδόχως τὸν θρόνον τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ὅτι Κλεοπάτρα ἡ β'. ὑπῆρξεν ἡ διασημοτέρα τῶν λοιπῶν. — Καν Α. Β. Μανσούραν. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἡμερολόγιον ἀπεστάλη.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κ α τ ά τ ῆ ς δ ε ί ξ ε ω ς τ ῶ ν μ ε λ ι σ σ ῶ ν. Ἐὰν κεντηθῆτε ὑπὸ μελίσσης λάβετε πάραυτα ἓν κοχλιάριον ἀσβέστου ἀβρόχου καὶ προστρίψατε τὸ πληγὲν μέρος. Ὁ πόνος ἀμέσως καταπαύει.

Ἡ ἐξοίδησις καταστρέφεται ἂν ἐπανειλημμένως βρέχητε τὴν πληγὴν διὰ ψυχροῦ ὕδατος.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κ ο μ π ό σ τ α ἐ ξ ἀ π ί ω ν. Ἐκλέξατε μίαν ὀκ. τρυφερὰ καὶ δροσερὰ ἀπίδια, ἀφαιρέσατε διὰ μαχαιριδίου τὸ ἐσωκάρπιον αὐτῶν. Ἀφήσατε ἐντὸς τοῦ ὕδατος ἐπὶ 24 ὥρας. Μετὰ ταῦτα βάλλετε αὐτὰ νὰ βράσωσιν ἐπὶ πυρᾶς δυνατῆς εἰς διάλυσιν ἡμισείας ὀκάδος ζακχάρεως μετ' ἀναλόγου ὕδατος. Περὶ τὸ τέλος ρίπτετε ἓν τεμάχιον κανέλας καὶ 3—4 γαρούφαλα καὶ ἔχετε κομπόσταν γευστικωτάτην.

θηκεν ὁ ἀνακριτὴς εἶναι, ὅτι τὸ πᾶν προδίδει δολοφόνον ὀρθὰς περὶ τῶν καθέκαστα τοῦ οἴκου λαβόντα πληροφορίας.

Καθησυχάσατε, κύριε Ὀνέζιμε· θέλομεν ἐπιληφθῆ δραστηρίων ἀνακρίσεων καὶ ἐκδικήσει τὸν φόνον τῆς μητρός σας. Ἔχομεν καιρὸν νὰ ἴδωμεν ἀλλήλους ἰδιαιτέρως. Ἡ σήμερον ἀνήκει εἰς τὴν θανοῦσαν. Μείνατε παρ' αὐτῇ.

Καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἀπεσύρθησαν παρὰ τῇ νεκρικῇ κλίνῃ, ὅπου ὁ Ὀνέζιμος διὰ τῆς μαρτυρικῆς καὶ ἠρέμου φύσεώς του εἶχε καιρὸν νὰ ἀναλογισθῇ ὅτι σὺν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς μητρός του καὶ τῆς περιουσίας αὐτῆς ἐματαιοῦντο καὶ τὰ περὶ γάμου σχέδια τοῦ Γιλβέρτου,

Ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ πατρός.

Ὁ Πέτρος Δαρτουᾶ, ὡς εἰκός, ἔσπευσε νὰ ἀνακεφαλαιώσῃ πρὸς τὸν Ἀρμάνδον τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῶν πρὸς τὸν Μωδουὶ προτάσεών του. Τώρα εἰς σὲ ἐναπόκειται, εἶπε, νὰ κατακτήσῃς τὴν καρδίαν τῆς Μαρκέλλας ἀντικαθιστῶν ἐν αὐτῇ τὸν Γιλβέρτον. Ὁ Ἀρμάνδος ἠκροᾶτο αὐτοῦ μὲ τὴν κεφαλὴν κάτω νεύουσαν, τὸ πρόσωπον πελιδνόν, χωρὶς νὰ φαίνηται συμμετέχων τῆς χαροποιᾶς ἀγγελίας. Αἴφνης ὑψώσας τὴν κεφαλὴν, πελιδνός, τρέμων καὶ προβάλλων τὴν ἀναγράφουσαν τὴν δολοφονίαν ἐφημερίδα ! λοιπὸν τὴν ἐφόνευσας ; ἠρώτησε.

Γνωρίζεις καλῶς, προσέθηκεν ὁ Πέτρος καταστέλλων τὴν ἀνησυχίαν του, ὅτι ἀπέναντι τοῦ σκοποῦ μας δὲν ἠδυνάμην νὰ ὑποχωρήσω.

Ἤλπιζον ὅτι δὲν θὰ ἔρθανεν ἕως ἐκεῖ τὸ πρᾶγμα. Ἐὰν δέν ἀνθίστατο βεβαίως. Τοῦτο μόνον μὲ ἀνησυχεῖ, εἶπεν ὁ Δαρτουά, ὅτι ὁ Γιλβέρτος μοὶ ἐπλήρωσε τὰς 15,000 χιλ. διαψεύδων οὕτω τὰς πρὸς τὸν Μωδουὶ παραστάσεις μου περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐξ ἐπαγγέλματος χαρτοπαίκτου καὶ ἀτίμου.

Ἀλλ' ἀδιάφορον ἀρκεῖ ὅτι κατεστράφη καθ' ὁλοκληρίαν διὰ τῆς ὑπεξαιρέσεως τοῦ ὅλου ποσοῦ. Ἐμπρὸς λοιπὸν, μὴ χάνῃς καιρόν. Ὕπαγε πρὸς τὸν πατέρα της καὶ πρόσεξον μὴ φανῇς αἰσθηματίας ἢ τρέφων ἐμπαθῆ πρὸς τὴν Μαρκέλλαν ἔρωτα. Διατήρησον ὕφος ἠπίου σταθερότητος καὶ εὐσυνειδήτου ἀνθρώπου.

Ὁ Ἀρμάνδος ἐξοικειωθεὶς πως πρὸς τὰς νέας τῶν περιστάσεων φάσεις καὶ ἀνακτήσας ἐπαρκῆ ψυχραιμίαν μετέβη παρὰ τῷ Μωδουί, παρ' ᾧ ἔτυχε θερμοτάτης καὶ συμπαθεστάτης δεξιώσεως.

Ὁ συνένοχος τοῦ Δαρτουᾶ μεθ' ἱκανῆς δεξιότητος διεξῆγε τὸ μέρος του προσπαθῶν νὰ φανῇ πανομοιότατον ἀντίτυπον τῶν φρονημάτων τοῦ Μωδουί, οὗτινος δὲν παρέλειπε, δεδομένης περιστάσεως, νὰ ἐκθειάζῃ τὴν σύνεσιν,φρόνησιν καὶ εὐσυνειδησίαν.

Ὁ βιομήχανος ἀκροώμενος τῶν θωπευτικῶν καὶ ἐντὸς μεμετρημένου κύκλου ἐκφράσεων τοῦ Ἀρμάνδου ἐσεμνύνετο καὶ ἐλογίζετο εὐτυχὴς διὰ τὴν ἐκλογὴν τοιούτου γαμβροῦ.

Σᾶς ἐκτιμῶ, εἶπε περαίνων, ὁ γέρων βιομήχανος καὶ θέλω συντελέσει, ὥστε τὰ πάντα νὰ βῶσι κατ' εὐχήν. Προσέξατε μόνον μὴ σᾶς πτοήσῃ ἡ ψυχρότης τῆς Μαρκέλλας. Αἱ νέαι τοῦ αἰῶνος μας εἶναι ὀλίγον ἰδιότροποι. Ἡ κόρη μου γνωρίζει καλῶς τί μοὶ ὀφείλει καὶ θὰ συναινέσῃ εἰς ὅ,τι τῇ ἐπιβάλλω. (ἀκολουθεῖ).